

ಬಿಸಿಲ ರುಳದ ಜೊತೆಗೆ ಜಲ ಸಂಕಟದ ಬರೆ ನೀರಿನ ಉಳಿತಾಯದ ಅರಿವಿಗೂ ಕೊರೆ

ಸೋರಿಕೆ, ಅಪವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಮಳೆನೀರನ್ನು ಜತನವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ, ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳು. ನೀರಿನ ಮಿತಬಳಕೆಯು ಪ್ರತಿ ಮನೆಯ ನಿತ್ಯಮಂತ್ರ ಆಗಬೇಕು. ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು.

ಈಶ್ವರ್

‘ಶ್ರೀವರಾತ್ರಿಗೆ ಚಳಿ ಶಿವ ಶಿವ ಅಂತ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ’ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಜನಪದದ ನಂಬಿಕೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳು ಎಂದೋ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿವೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಸಲ ಚಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿರಲಿ, ನಾಡಿನ ಗಂಟಲೇ ಒಣಗಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನೀರಿನ ದಾಹ ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನ-ಜಾನುವಾರುಗಳು ಪರಿತಪಿಸುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ!

ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕಣ್ಮರೆಯಾದವು. ಈಗ ‘ಕಾವೇರಿ’ ಕೃಷಿ ತೋರಿದರೆ ನೀರುಂಟು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಶುರುವಿನಲ್ಲೇ ಜಲಕ್ಷಾಮದ ರುಳ ನಗರದ ನಿವಾಸಿಗಳ ಬೆವರಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜಲಮಂಡಳಿಯ ಕೊಳಾಯಿಗಳು ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೆರವಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಟ್ಯಾಂಕರ್ ನೀರಿನ ದರ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿದೆ. ತುರ್ತಿಗೆ ಸಿಗುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ದಿನ ಮೊದಲೇ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಮಳೆಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಳಸಿದರೂ ನಗರದ ನೀರಿನ ಬವಣೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಗ್ಗಿಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಜಲತಜ್ಞರ ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ ಮಳೆನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಜನ ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಡತ್ವ ಆವರಿಸಿದೆ. ಮಳೆನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ 39,291 ವಸತಿ ಘಟಕಗಳು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಒಟ್ಟು ₹ 1.94 ಕೋಟಿ ದಂಡ ಪಾವತಿಸಿವೆ ಎಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ‘ದಂಡ ಬೇಕಾದರೂ ತೆರುತ್ತೇವೆ. ಮಳೆನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾತ್ರ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂಬಂತಹ ಈ ಮೊಂಡಾಟಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು?

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು ಸಿಂಗಪುರ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಎಸ್.ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಕೇಳಿಬಂದಿತ್ತು. ಸಿಂಗಪುರ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಮಲೇಷ್ಯಾದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಸಿ ತನ್ನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ಕುಡಿಯಲು ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನ ಉಪ್ಪನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಬೀಳುವ ಮಳೆಯ ಪ್ರತಿ ಹನಿಯನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬಳಸುತ್ತಿದೆ. ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರು ಸಿಂಗಪುರದ ಶೇ.40ರಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ನಡಿಗೆ ಆಮೆನಡಿಗೆಗಿಂತಲೂ ನಿಧಾನ. ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ 144 ಕೋಟಿ ಲೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದರೆ, 42.75 ಕೋಟಿ ಲೀಟರ್ ನೀರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಸಿರು ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿ’ ರಚಿಸಿದ್ದ ಕೇಂದ್ರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮನೆ, ಉದ್ಯಮ, ಹೋಟೆಲ್, ಶಾಲೆ, ಮಾರ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯ ನಂತರ ಚರಂಡಿ, ಕಾಲುವೆ ಸೇರುವ ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ, ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಬಳಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೂ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ತೋರಲು ನಮಗಿನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಪೂರೈಕೆ ನಡುವೆ ಕಂದರ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಸೋರಿಕೆ, ಅಪವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಜಲಮೂಲಗಳು ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಮಳೆನೀರನ್ನು ಜತನವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ, ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳು. ಜೊತೆಗೆ ನೀರಿನ ಮಿತಬಳಕೆಯು ಪ್ರತಿ ಮನೆಯ ನಿತ್ಯಮಂತ್ರ ಆಗಬೇಕು. ಮಳೆನೀರು ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಿಯಮ ರೂಪಿಸಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಗೃಹಕಚೇರಿ ‘ಕೃಷ್ಣಾ’ಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಮೂಲಕ ನೀರು ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀರು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್, ಶಾಲೆಯವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪ ತಾಳಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಉಳಿದ ನಗರ-ಪಟ್ಟಣ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಇರಲಾರದು. ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆ ಹೊಸಿಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಆಡಳಿತಾರೂಢರು ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಚುನಾವಣೆಯ ಗುಂಗಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಜನಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ನೀರು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸದಿರಲಿ.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್